

Stk. 3. Regeringen bemyndiges til ved kgl. anordning at sætte loven i kraft på Færøerne, evt. med sådanne ændringer, som måtte følge af øernes særlige forhold.

Stk. 4. Indtil der i Grønland kan oprettes mødrehjælpsinstitutioner eller dertil svarende institutioner, skal svangerskabsafbrydelse i Grønland i de i § 3, stk. 3, omhandlede tilfælde kunne ske efter samråd mellem den autoriserede læge, der foretager indgrebet, og en anden autoriseret læge.

§§ 12 og 13 gennemførtes i den af justitsministeren oprindelig foreslåede skikkelse.

Ved lovforslagets 2. *behandling* gjorde udvalgets ordfører *Nina Andersen* (S) udførligt rede for de i udvalgets betænkning stillede flertals- og mindretalsændringsforslag, der er omtalt ovenfor under lovens indhold.

Ellen Poulsen (V) redegjorde for mindretallets opfattelse. Hun erklærede, at man ved den af justitsministeren foreslåede og af et flertal tiltrådte formulering af 2. punktum i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1, ændrer den hidtil gældende rene medicinske indikation til en stærkt udvidet *medicinsk-social indikation*. Hun hævdede, at der i strid med 1937-lovens ord på dette område havde udviklet sig en praksis, som det ikke var ønskeligt at legalisere. Hun erklærede sig som modstander af en udbygning af mødrehjælpsinstitutionen og af, at mødrehjælpen fik medbestemmelsesret ved afgørelsen af, om et svangerskab kan afbrydes. Det var mindretallets opfattelse, at denne afgørelse burde træffes af to læger, hvoraf den ene skulle være chef-lægen på det sygehus, hvor operationen eventuelt skulle finde sted.

Hun var ligeledes modstander af den af et flertal foreslåede formulering af § 1, stk. 1, nr. 4, hvorefter svangerskab kan afbrydes, når i ganske særlige tilfælde fysiske eller psykiske defekter eller andre lægeligt begrundede forhold medfører, at kvinden skønnes uegnet til at tage vare på sit barn. Mindretallet fandt, at det ville være et vanskeligt skøn, og foreslog derfor, at bestemmelsen blev slettet.

Endvidere ønskede hun 20 ugers fristen i § 1, stk. 2, for afbrydelse af svangerskab ændret til den hidtil gældende 3 måneders frist, idet der i den hidtil gældende regel er mulighed for fravigelse, hvis ganske særlige forhold betinger dette.

Vedrørende *oplysningsarbejdet* udtalte *Ellen Poulsen*, at hun kunne have ønsket, at dette arbejde altid skulle have en vis tilknytning til kommunerne. Hun tog bestemt afstand fra tanken om på et endog meget tidligt tidspunkt at skulle lære de unge brugen af præventive midler, ligesom hun vendte sig imod, at en sådan undervisning under nogen form skulle gives kollektivt på skoler, ungdomsskoler eller andre steder, hvor unge er samlede.